

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer
csütörtökön és vasárnap.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő szállása:
Szinház-utca 404. szám.

NEMERÉ

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 4 kr.
(1—10 sornyi hirdetés ára
mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
minden igtatáskor 30 kr. —
Nagyobb hirdetések nélküli
szerint. — Hirdetések fölvé-
tetnek a szerkesztőségénél.

Helyzetünk és teendőink.

(Folytatás és vége).

5) Egyik legsajgóbb sebet hazánknak a nemzetiségi kérdésnek nem teljes megoldása képezi. Nem magyarajku testvéreink egy részének elégtelensége, melyet néhány istentelen hazaáruló és népcsábító büntetlen szítani merészel folyton, nagy gát belviszonyaink megszilárdulásának folyamában.

Ez égető kérdést illetőleg ime ezek nézetünk: Nem lehet nemzetiségektől követelni, hogy a közös magyar haza kedvéért nemzetiségüket odaadják; azt azonban követelnünk kell, hogy a közjólét, jogállamunk fönmaradása, saját magyar elemünk biztossága, az ezen jogállamban való haladás és polgáriasság érdekében a nemzetiség elve a jogállam eszmájének föltétlen alárendeltesek, mi nagyban nem egyéb, mint kicsinyben az egyének szabadsága egy részéről saját java és a társadalom kedvéért való lemondása.

E részben hazánk integritásának tiszteletben tartása oly törvény, mely előtt minden más tekintetnek meg kell hajolnia; a magyar nemzetől e hazában a vezérszerepet sem egy, sem az összes nemzetiségeknek megtagadniok semmi áron meg nem engedhető; mindaz, a mi ezt a kettőt és a jogállam célját általában nem tenyegeti, a nemzetiségeknek megadandó; a hivatalok betöltése alkalmával nemzetiségre ép oly keveset kell tekinteni mint a felekezetre: legyen az egyetlen kriterium az érdem. Így a nemzetiségi szédelgés ép úgy elmúlik, mint egykor a vallási zajongás elpárolgott.

A nemzetiségi különbség leginkább a nyelvben mutatkozik; s erre nézve álljon eme főszabály: államunk nyelve a magyar levén, kötelessége a kormánynak gondoskodnia arról, hogy ezt minden magyar állampolgár elsajátítsa, — még kellő kényszer segélyével is, — s hogy másrészt a nem magyar ajku édes anyanyelvét mivelhesse és a hol ez a hivatalos magyar nyelv és a közérdek rovása nélkül megtörténhetik, érvényesítse is.

Az e tekintetben a magyar nyelvnek az iskolában való tanítása és a hatóságoknál való

alkalmazása körül hozott eddigi törvények nagyobb erélyvel — mint mostanig — volnának érvényesítendőek.

Némely nacionalisok szüntelen fajuk nagy számára hivatkoznak; ha egyébre nem tudnak, erre is hivatkozhatnak; s ez elég ok lehetett volna arra, hogy mi is nemzetiségünket ápoljuk, — annak felvirágzásán, terjesztésén munkálkodjunk; de nemzeti kormányunk életbe lépte óta alig történt e részben lényeges haladás. Ottan van a derék, életrevaló székely nemzet, mit tettünk érte? Majdnem semmit! Královánszky Györgynek a székely kivándorlás folyamának Erdély belseje és Magyarhonba való terelése céljából tett alapítványa mivel növekedett? Ezer példányban kiadott könyvem, melynek jövedelmét amaz alapítvány gyarapítására szántam volt, annak 250 frtot, sage: kétszáz ötven frtot jövedelmezett, holott együgyűségemben azt gondoltam, hogy csak rá kell mutatni a magasztos, emberséges célra és száz-ezerekkel növekszik a fundus.

Az erdélyi vármegyék, az ottani városok kinek köszönhetik magyarságuk szüntelen felvirágzását, kinek köszönhetik, hogy amott van még általán magyar elem, — kinek másnak mint a székelynek? Bátran mernék fogadni, hogy a Kolozsvárt lakó magyarságnak $\frac{1}{10}$ része székely. Azért kezeink kellene hordoznia a kormánynak ezt a derék népet, nem volna szabad engednie, hogy a túlnépesedés és inség ezeket üzzön a székelyek közül idegen földre, holott hazánknak is van elég hely számukra ottan, hová igéretekkel csalogatjuk be az idegen s többnyire ellenséges elemeket; nem kellene a székelyt hazánk béresének tekintenünk, hanem oda hatnunk, hogy Székelyföld bérczei között s völgyeiben újból föltámodjon egyesülten a régi Athéne és Sparta!

Ekkor nem sokáig lobbanthatnák szemünkre hogy csekély számban vagyunk!

Mellőzöm egyelőre pl. a vasutak gyors kiépítését, — minél a Székelyföldre mint egyebütt is, csak utoljára gondoltak, — mellőzök most több más fontos kérdést, csak azt kérném hazánk örangyalától, hogy engedné meg, miszerint a kimerhetlen fontosságú fennebbi kérdésekben

egyét értsenek nemzetünk irányadó fiai, üljenek ezek akár jobb- akár baloldalon az országházban. N.-Szeben, 1872. márcz. 19-én.

Simon Péter,
magy. kir. államfögymn. tanár.

Magyar képviselőház.

Gróf Lónyay Menyhért beszédéből, melyet a képviselőház marc. 28-iki ülésében tartott.

Magam is azon nézetben vagyok, hogy oly fontos törvénynek, minő a választási törvény, tárgyalására a legcélszerűbb időszak az ülészak kezdete; azonban megjegyzem, hogy a választási törvény iránti javaslat a képviselőházhoz beterjesztetett november 9-én, tehát nem sokára 5 hónapja lesz, hogy a ház előtt fekszik. Beterjesztetett e javaslat előbb, mintsem szerencsém volt e helyet elfoglalni; azonban az összes miniszterium terjesztvén azt a ház elé, e javaslat iránt a felelőséget és együttműködést egész készséggel elvállaltam. Az ellenzék részéről sokszor és tegnap is szemrehányásként említették, hogy mi nem közelítünk és egyáltalán nem vesszük tekintetbe az ő igényeiket. Az okoknak mindig kész volt engedni e párt, a törvényhozás menetére hivatkozom, hogy midőn e helyet elfoglalni szerencsém volt, a budget tárgyalás kezdetén magam szólítottam fel az ellenzék vezetőit, hogy értekezünk e tárgyról és rövidítsük meg a budget tárgyalások folyamát, hogy üdvös törvények alkotására minél több időnk jusson. Sajnálom hogy nem hallgattam meg. Mi természetesebb, mint az, hogy a budget tárgyalás hosszú folyamata volt, és ennek folytán minden törvényjavaslat tárgyalása és így a választási törvény is az országgyűlési időszak utolsó hónapjaira maradt. Mindamellett még azt sem lehet mondani, hogy nem volt elegendő idő adva ezen törvényjavaslat tanulmányozására, — mert hogy kellő idejük legyen a képviselőknek ezen törvényjavaslat minden részletével megismerkedni és azt alaposan megfontolni, az osztálytárgyalások előtt a ház hosszabb ideig szünetelt, a többség tárgyalta részletesen, tett rajta nevezetes módosításokat. Alaptalan tehát mindazon állítás, mely ezen javaslatot egyszerűen kormányjavaslatnak kívánná tekinteni. Megindult az általános vita február 21-én, és tartott marc. 5-éig, tehát egész 14 napon át; márczius 5-től 29-ig 24 nap telt le, összesen több mint egy hó, a nélkül, hogy bármely eredmény eléretett volna!

TÁRCZA.

Egy csempész életének utolsó napjai.

(Folytatás és vége).

Miután a csempész Dridif George ellen nem voltak semminemű gyanuok, sőt ellenkezőleg az őt vádló egyének jöttek volna hamis váderet és testi sebzésért kereset alá, — felgyógyulása után szabad lábra bocsáttatott.

Első gondolatja a volt, hogy induljon neki az általa annyira szeretett havasoknak, az az, hogy folytassa a dolhán csempészésnek általa annyira kedvelt mesterségét. Ő, ki úgy nőtt fel mint a fa az erdőn; kinek államról és annak jogairól, semminemű fogalma nem volt: úgy vélekedett, hogy az által ha a vám kikerülésével hord dohányt az országba, mit sem hibázik, sőt ellenkezőleg az állam követ el igazságtalanságot akkor, a midőn őt becsületes keresetében gátolni kívánja. A Dridif felfogásán úgy hiszem senki sem bámul, kivált ha meggondolja, hogy akárhány, miveltségnek magasabb fokán álló egyén is elég gondatlan az állam jövedelmének szándékos megcsontását nem tartani hibának.

Után is indult volna Dridif, de eszébe jutott, hogy elfogatása alkalmával tüszője, kése és aczélja — mind olyan eszközök melyekre a havasok rengetegében szüksége vala — ott maradtak azon háznál, hol méltatlanul vádolták lopás — kísérlettel és a hol ártatlanul oly pogányul megkínzák.

Tebát elhatározta utját arra venni, és ott maradt eszközöit magával vinni, különben is egy bizonyos inger vonzotta arra a helyre, hogy megtekintse, hol járt ama

sötét éjszakán; hol üldözték a kutyák; hol esett el, és hogy miként néznek ki azon emberek, kik vele oly lelketlenül bántak.

A ház közelébe érve megpillantá a gazdát, ki szolgáljával és pár napszámossal a kertben kapált. Ennek következtében nem is folytatá tovább utját a ház felé, hanem befordult a kertbe.

A mint a gazda meglátá, elébe ment, és kérdezé, hogy miért jött. Dridif röviden előadá, hogy visszamaradt holmiját kívánná magához venni. A gazda úgy nyilatkozott, hogy kiadja; evel félre ment és szolgáljával hallkan értekezett. Kevés idő múlva megint visszafordult Dridifhez: épen oszonya ideje van — úgy mond — fel hagyjuk a munkát; jöjjön, taljon velünk, — mire meg is indult előre. Dridif egy darabocskát gondolkozott, aztán utána indult. Nem ehetném — szólta a gazdához — én már oszonáztam. Nem is kívánok a házba bemenni, csak légy szives ide adni holmimet; indulok utamra. A gazda szépen szólott hozzá, hogy igyék bár egy pohár pálinkát és ne nehezeltjen reá, mert csakugyan azt gondolta, hogy marháit akarta ellopni. Így beszélgetve elértek a házig. A ház előtt megállott Dridif; nem megyek be gazda, mert borzogat a hideg; a draku megint közelemben van. Ugyan jöjjön be, biztatá a gazda, legalább pihenjen meg hisz még nappal van, és a draku csak sötétben szokott járni.

Dridif végül, talán azért nehogy félénknek tartsák, bement. Az asszony is szivesen fogadta; kenyeret, szalonát és egy kulacs pálinkát tett az asztalra. A csempész nem ett, de a pálinkához, az imádott ratiuhoz közbe közbe ő is hozzá szólott.

A míg az oszonálás folyt, a gazda sokat járt ki és be. A szolgáló lóra ült és elvágtatott. Az egyik napszámos

és egy cigány, elsompolygott. Dridif mindezen sürgölődésre nem sokat figyelt, hanem leöltötte báránnyal mellre valóját és a gazda engedelmével egy padra dőlt pihenni. Elhatározta hogy utját csak is naplemente után a hűvesen folytatandja.

A míg Dridif a szobában szendergett, addig a szolgáló is visszatért és a sandargo cigány is megérkezett.

A pitvarban a gazda a feleségével, szolgáljával és a cigánnyal tanácskozott. E közben még egy egyénnel szaporodott a tanácskozók száma. A gazda sógora, egy nagy erős ember is megérkezett. A gazda a kamarából egy pár kötelet és kapanyelet hozott ki, és miután ezeket a tanácskozók között kiosztotta, feleségének intett hogy menjen be a szobába. Az asszony alig ment be, már elkezdett „tolvajt, gyilkost“ kiáltani, mire a tanácskozók a kapanyelelkel és kötelekkel berohantak.

A kiabálásra a szendergő Dridif is felült és bámulva nézte az egész jelenetet. A gazda rögtön vallatni kezdte, hogy mit csinált az asszonynak. Semmit atyafi felett Dridif, azt kell hinnem, hogy az az ördög a melyik engem idáig kísért, belebujt. De nem addig van az — szólta a gazda — akasztani való rablója; te meg akartad ölni a feleségemet; de most megfizetek én neked az egész életre.

Erre intett a szolgáló, meg az ajtó nyílásán kukucsáló cigánynak, hogy kössék meg. A félénk cigány vonakodott, de a gazda borzas hajánál fogva az ajton berántotta, és nyaklevessel biztatta engedelmisségre.

Dridif látva a dolgot felállott és így szólott: halljátok, egyiket sem bántottam, semmi rosszat nem tettem; nem bánom kössetek meg, de ne bántassatok. Adjatok a törvényszék kezébe. Ezzel saját maga összetette két kezét és oda tartotta. A cigány látva hogy nem től ellenvetésre,

sőt az ellenzék részéről nyíltan és határozottan kimondott ezelőtt három héttel s azóta folyvást ismételtetett erőszakkal megakadályozni; tehát minden más üdvös törvényjavaslat tárgyalását lehetetlenné tenni. Pedig, tekintve a fontos teendőket, melyek még ezen országgyűlésre várnak, s melyeknek befejezése az ország érdekében elkerülhetetlenül szükséges, mennyi üdvös törvényt lehetett volna ez utóbbi két hét alatt létrehozni! (Ugy van! jobbfelől.)

Napról napra idézte és nézetem szeriut sokban nem helyesen értelmezte az ellenzék a házszabályok rendeleteit, melyekre nézve igen helyesen jegyezte meg tisztelt barátom a pénzügyminiszter, hogy ezen szabályok nem oly ház számára voltak alkotva, melyről fel lehetett tenni, hogy annak bármely része, bármely kisebbsége a házszabályokat a törvényhozási teendők egyenes megakadályozására és a szólásszabadsággal való visszaélésre fogja kiaknázni. A mult három héten lefolyt tárgyalások világosan kimutatták, mikép lehet a névszerinti szavazással visszaélni, melynek a józan felfogás szerint más feladata nem lehet, minthogy azon esetben, midőn a többség megszámlálás által biztosan nem vehető ki, a szavazatok arányát biztosan kitüntető mód alkalmaztassék, még pedig csak nagy és fontos kérdéseknél, hol súlylyal bir nem csak az, hogy hány szavazattal, de egyszersmind az is, hogy kiknek a szavazatával döntetett el a kérdés. Több évi tapasztalás ezt igazolá, ezen szakasz úgy alkalmaztatott és értelmeztetett mindedig. Visszaélés történt az interpelláció jogával, midőn a szabályok nyilvános rendelete ellenére hosszú órák töltettek el az által, hogy egyes interpellálók, noha kötelességük lett volna röviden indokolni interpellációjukat, részint régebben elmondott beszédeket, részint okmányokat olvastak. Visszaéltek a kérvények tárgyalásánál. Az előtt a kérvények tárgyalása alig fél órai időt vett el; most minden ok és cél nélkül, sőt szabályok és a parlamentarismus természetével és szellemével ellentétben a kérvények felolvasása is követeltetett, sőt egy alkalommal négy egészen egy forma tartalmu kérvény olvastatott fel s minden szombaton reggel és este 7 óra hosszat tartott a kérvények tárgyalása. A képviselők ideje a hazáé és azon képviselő teljesíti hűn kötelességét, ki nem tekintve az idő tartamára, melyet a törvényhozásti teremben tölteni kénytelen, kész elvégezni azt a mi szükséges. (Helyeslés jobbfelől.) A mult hetekben minden más alkotmányos országok parlamenti szokásaival ellentétben az órák száma felett folyt több napig tartó hosszú és meddő vita, mely alatt minden lehető tárgyról szólottak, de csak az ellenzék részéről, holott a feladat nem az, hogy bizonyos számú órákat itt töltsünk, hanem az, hogy bizonyos fontos tárgyakat kellő időben elvégezzünk. —

De mit mondjak a törv.-javaslat czimének megállapítása felett folyt vitának egyoldalú beszéd áradatáról. Hallatlan ez a parlamentek történetében; 8 napig csupán ellenzéki részről 70 képviselő tartott beszédeket és ismételte ezen javaslat általános tárgyalását harmadizban. De mi mind ennél komolyabb a mult heti vitatkozások bizonyítják, hogy a szabályok nem adnak kellő befolyást és hatalmat az elnöknek a tanácskozások vezetésére hogy szólással való visszaéléseket az elnök többszöri intése és felszólalása nem képes meggátolni.

Ezen eljárás ellenében a többség három heten keresztül a türelemhez nyult, s ha a türelem erény, még pedig önmegtagadással járó erény egyeseknél, mennyivel nehezebben gyakorolható erény az, egy számos tagból álló testületnél. Kitarás a türelemben jellemezte a ház többségének magatartását nem pár óráig, de most már hetekig; az őszinte jó szándéknak és hazafiai kötelesség teljesítésének öntudatában komoly csendben türtük, a méltó visszateszésnek még jelét sem adva, azon alaptalan vádak, melyekkel naponta elhalmoztattunk, bizva abban, hogy végre is megjő az ellenzéknek a magabátörés órája.

Mi kitaró türelmet tanusítottunk, mert éreztük, hogy az ellenzék határozottan kijelentett szándéka és törekvése kérdésbe hozza minden alkotmányosságnak alap- és életfeltételét, mert nyíltan leplezetlenül és határozottan felállították azon elvet, hogy a kisebbség ellenállhat a többség akaratának. Tagadjuk meg azon elvet, hogy a többség határoz, és megszünt a társadalmi rend a legkisebb községtől, fel egész a törvényhozásig. Megérti azt a legutolsó községi tagja, hogy hová lenne a rend, hanem a községtanács többségének akarata szerint intézetenének a község ügyei. Hát ha a megyék és városok gyűlései követnék példájukat, s a kisebbség akarna erőszakkal uralkodni a többség felett, — hol állna meg a társadalmi rend, hol az alkotmányos szabadság? (Élénk helyeslés a jobboldalon.) És mi adjunk erre példát?

Azt mondják, hogy egyezkedési ajánlatokat tettek. Mi készek voltunk értekezésbe bocsátkozni, még pedig a legőszintébb egyezkedési hajlammal; de lehetséges-e valóban alkotmányos életfértára nézve alkudozásra lépni az alkotmányosság életfeltétele felett, elismerni jogosultságát a kisebbség uralmának a többség felett? (Tetszés jobbfelől.) Oda juttassuk-e mi az országgyűlést, a mely pedig hivatalva van az egész országnak példát adni, oda juttassuk-e mondom, az országot, hogy reáknézve is valósuljon az, a mi egy szomszéd nemzet vesztének főoka volt, t. i. az országgyűlési kisebbségek, sőt egyesek által gyakorolt vetojogra? (Élénk helyeslés jobbfelől.)

Mi kimondtuk s legjobb meggyőződésünk szerint, hisszük, hogy hazánk jelen viszonyai közt, tekintve a nép

miveltségi fokát, nem a létező viszonyok consolidatiójára, de politikai nemzetiségünk veszélyeztetésére szolgálva, ha már most az 1848-ki törvények által megállapított liberális censust kiterjeszteni s nagyban szélesíteni kívánók. Nagyszerű csalódás azt hinni, hogy az általános szavazati jog nálunk az alkotmányos szabadság védelmére szolgál; más nemzetek példája eléggé tanusítá, hogy az gyakran ellenkezőre vezet, s hogy mindenütt, hol az általános miveltség és értelmiség el nem terjedt, a széles alapú választási census az állapotok consolidatióját nem mozdítja elő. —

Itt két egymással ellentétben álló nézet van, mely szerint mi részünkről az 1848. törvénynek félremagyarizhatlan létesítése; az ellenzék részéről pedig az 1848-ki törvény által megállapított, de egyes pártérdekekből és a törvény félremagyarizásából eredett visszaélések törvényesítése s a választási censussal az 1848. törvényekkel meg nem egyező kiterjesztése szándékolatik. Bizonyára előfordult, hogy a törvénynek nyilvános rendelete ellen, talán párt érdekekből, hibás összeírások történtek, és ezeket törvényesíteni, úgy mint az ellenzék kívánja, ismét nem más volna, mint az 1848 ki törvények által megállapított választási törvény félremagyarizása által a választási censust szélesíteni.

Egyedül a városokban levő házaknál ismerhetjük el felszólalásaikat jogosultnak, és maga a többség mielőtt még az ellenzék ez iránt felszólalt volna, elhatározta, hogy a beadott javaslat ezen pontra nézve módosítottassék, a mennyiben mi is részünkről kések vagyunk hozzájárulni ahhoz hogy nem az adótétel, hanem a lakrészek száma vételessék a választási képesség alapjául, miután mindenütt másutt a törvény által megállapított adómérve helyesen alkalmazható, de a házosztályadó behozatalánál a házak értéke alacsonyán vétetett fel.

Komárom városa t. képviselője sokat emlegette a statisztikai adatokat s táblázatokat, melyekből megmutatni kíváná, hogy az általunk javaslatba hozott törvény által hányan maradnának ki a választási összeírásból. Én azt állítom, hogy a jogosan gyakorolt választási jogoktól, az általunk benyújtott törvényjavaslat alkalmazása által, kivált ha elfogadtnék az, mit magunk felajánlunk a városi házakra nézve, alig zártnék ki valaki; de igen érdekes statisztikai adatok lennének azok, melyek kimutatnák, hogy az egyes választókerületekben valószínűleg pártérdekekből hány választó iratott össze, kinek az 1848-ki törvény választási jogot nem adott. — Nem jogfosztásról tehát, de a törvény világos rendelete ellen, egyes vidékeken pártérdekekből történt visszaélések meggátolásáról volt szó. (Tetszés jobbfelől.)

Szükségkép kell és nélkülözhetlen bizonyos folytonosság a törvényhozási működésben. Ha a szabad és alkotmányos Anglia s a még szabadabb amerikai köztársaság hosszú alkotmányos élet fejleményeként nélkülözhetlennek vélte, az általunk indítványozott 5 évnél hosszabb időtartamra választani a képviselőket a törvényhozásba: — az alkotmányosélet egyenes köteleményének kell tekintenünk azt, hogy a képviselői megbízás hosszabb időre szóljon; kivált nálunk, most, midőn az országgyűlésen van összesítve az államélet minden nevezetes mozzanata, midőn annyi organikus törvény alkotása vár ránk, mely nem végezhető el egy pár ülés alatt, de több évi következtetés és egyirányú tárgyalást kíván, mulhatlanul szükséges, hogy a törvényhozásban bizonyos folytonosság rendszeresség és stabilitás létesíttessék. (Tetszés jobbfelől.) De a tapasztalás is igazolta, hogy egy három éves ülészaknak azon hátránya van, hogy ezen három évből leginkább csak egy év alatt fejtheti ki a képviselőház teljes törvényhozási működését, az első évben, kivált kezdetben, nem fejtheti ki teljes tevékenységét, miután idő kell, míg a pártok tömörülnek és a nézetek bizonyos irányt vesznek, az utolsóban pedig, midőn az újbóli megválasztás gondoljai foglalják el a képviselők nagy részét, nem képes a következtetés munkásság kifejtésére. A mi nézetünk szerint a mandatum ezen meghosszabbítása fejleszti és erősíti a parlament életképességét s mert mi erősíteni kívánjuk a törvényhozási működést, ezen nagy cél elérése végett kívánjuk az arra vezető eszközt is. (Tetszés jobbfelől.)

Mi azt hisszük, hogy azon ut helyes, melyet mi választottunk; mi tudjuk, mi akarunk, s azt nyíltan be is valljuk.

Ellenszegülésüket, melyet megtörni, mert respectáljuk a szabályoknak még külső formáit is, most még nincs hatalmunkban, — fájdalommal bár, de kitaró türelemmel kénytelenek vagyunk elviselni ezen fellépést, mert érezzük, hogy az nem emeli nemzetünk tekintélyét, e perczen nem erősít, de gyengít bennünket. Szeretnénk az ékesszólás hatalmával birni, hogy legbensőbb meggyőződésünknek elragadó meggyőző szavakat kölcsönözve kérjem a baloldalt, hazánk nevében és az alkotmányosság érdekében hagyjanak fel a megkezdett iránynyal, hisz mindnyájan, önök is, a történet előtt állunk, mely kérlelhetlen ítéletet fog mondani felettünk. (Élénk helyeslés a jobboldalon és a bal-

szaporán tekerte a kötelet a Dridif karjai körül és végén valódi cigány bogot vetett; azalatt a szolga lábait kötözte össze.

Mikor Dridif meg volt kötözve, a gazda elejébe állott és így szólott hozzá; te kötélre való vén haramja, nem akarád mondani, hogy szomszédommal szándékoztlál ellopni lovaimat; most már nem adlak a törvényszék kezébe, leszek én bírád; itt halsz meg vén lókött. — Gondolj az istenre — felelt Dridif — a mi nem volt igaz azt nem mondhattam. Ha gondolod hogy hibáztam, adj a törvény kezére, de ne bánjatok úgy velem, mint a multkor. —

Meg kell ölni — kiáltott az asszony — mint egy furia, és intett, hogy a kert felé nyíló ajtón, a melyen öt lépcső vezetett le, lökjék ki.

A szolga és a cigány, utóbbi a nyaklevesre emlékezve, engedelmeskedtek, és a megkötözött Dridifet az ajtón kitaszították, ki nehéz testével mint egy zsák hullott alá.

Az asszony szerte-szét-nézett és megpillantva egy kapát a szolga kezében, nyomta hogy azzal vágja el a Dridif nyakát, ez hozzá is csapott azzal vagy kétszer a nyakához, de a ki omló vértől eliszonyodva, azt félre lökte, hogy nem ember nyak vágni való.

Az ezen idő alatt a kamarában keresgélő gazda is elő állott; kezében tartott egy régi rozsdás pistolyt és oda nyujtotta a szolgának, hogy azzal löje meg.

Az események által elkábult szolga kétszer reá csereszentette Dridifre a pistolyt, de a régi töltés nem sült el. Erre azt a gazda lábai elé lökte aval, hogy a dumnezeu nem akarja, hogy meglője.

A gazda nyugodtan felvette, a régi töltést kiirította és újat töltött, és újra a szolga kezébe nyomta, hogy ha már a nyakát megvágta, csak löje meg, mert így még nagyobb baj lesz belőle.

A szolga gépileg átvette a pistolyt és reá sütötte Dridifre.

A szerencsétlen füstbe burkolva hevergett vérében, a füst között vékony vizsugárként szökött a vér magasra. A gazda sógorának nézete szerint ki mint mutus regius

fungált a gazda ítéletének végrehajtása mellett, mind az a rágyogva lemenő nap által megvilágítva irtoztató szép látvány volt.

Dridif az első lövésre nem halt meg, azért a pisztolyt másodsor is rá süté a szolga, mire ő mozdulatlanuá vált.

A Dridif kivégeztetése után a gazda sógora szekerre ült és a városba hajta jelentést tett, a felől, hogy Dridif a híres rabló, ki az ő sógorát és annak feleségét meg akarta ölni, szerencsésen meglövetett.

A bírói szemle alatt kitünt hogy Dridifnek kezei, lábai halála előtt meg voltak kötve, és hogy a lösebeket fekvő állapotban kapta, mire a kiállott veszély felett jajgató gazda nagyon elbámult.

A szolga a boncolás vége felé érkezett haza, levett kalappal, halvány arcczal, merőn nézte a halottat; az asszonynak ki több rendben megkisértette őt eltávolítani ez nem sikerült. Végre arczára téve két kezét, a vizsgáló bíróhoz fordult és így szólott: „Uram, ezt az embert én öltem meg; ő nem vétett egyikünknek is semmit, de még is ő volt oka, mert a drakut ő hozta a házhoz, még a ház ajtóban is azt mondá, vele van az ördög, sőt utolsó pillanatában is azt állította, hogy a draku erősebb a dumnezeunál.“

A gazda és hozzátartozók börtönbe kerültek, a cigányon kívül ki a tett elkövetése alatt állítása szerint el volt ájulva, a megkötözésen kívül egyébben részt sem vett, — elítéltettek.

A vizsgálat alatt is sokszor fordult elő a draku, a ki hihetőleg a papok tarka kabátja és füstölője daczára még hosszason szerepelne, ha az állam az iskola törvényt, a mi egyedüli talizmán az ördög ellen, nem vinné oly erélylyel keresztül.

Nyugodj Dridif, az ördög, a te hatalmas ellenséged, ezentúl nem sok hozzád hasonló áldozatot kap.

oldalon). A világ közvéleménye nyilatkozik cselekedeteinkről, gondolják meg, hogy már most is mindenki, ki szabad-elvű és alkotmányosság érzelmű, aggódva szemléli ezen meddő harcot, mely az alkotmányosság alapelveinek megtagadásával folytatottatik, ha egyéb nem hozna más gondolatokra tekintsek, kik vannak nézeteiken? azok, kik természetes elleneink. Ha más nem, ez tegye egy nyugodt pillanatban goedolkozóvá és térítse vissza azon veszélyes útról, melyre oly meggondolás nélkül léptek. (Élénk helyeslés jobbfelől.)

Most midőn talán még nem késő, kérem hallgassák meg intő szavaimat némitásk el keblükben a pártoskodás szellemét, mely hazánkra már annyi gyászt hozott; gondoljanak arra, mely minden személyes nagyraevágás, minden párt érdek felett áll a hazára. (Élénk tetszés jobbfelől.) Ha azt teszik, későn bár, míg egy jobb fordulat állhat be, a ház tárgyalásainál s még sok hasznos s üdvös törvényt alkothatnak.

Alig múlt el 5 év, hogy az alkotmányos élet jótéteményeiben részesülhettünk, hogy urai lettünk saját sorsunknak, s ezen annyi szenvedésen keresztül ment nemzetismét egy jobblétnak kezdett örvedeni, és már is mutatkozik a törekvés nemzetünk jellemében sok szép és jeles tulajdonok mellett rejülő azon két vezetés fogyatkozást felleszeneni, mely miatt majdnem egy ezredéves történetünk tanúsága szerint annyi balszerencse és szenvedés nehezett ránk, a pártoskodást, mely gyengeséget szül, és a tulbizakodást, mely nem tekintve a létező viszonyokat és az adott körülményeket, meggondolás nélkül szokta követni teljesülhetlen ábrándjait. (Élénk helyeslés jobbfelől.)

Hát oly erős és a veszély minden lehető esélyeitől ment nagy nemzet vagyunk-e, melynek nincsenek ellenei, kik a belső viszályra számítanak, tekintsek csak azon kárörömet, mely mindazoknál nyilatkozik, kiknek terveik kivételében nemzetünk és Szt. István birodalmának fennállása és megszilárdulása akadályul szolgálhat. Alig hogy kezdtük viszonyainkat rendezni, anyagilag fejlődni s urai lenni saját sorsunknak, már is nyilvánosok a mesterségesen szított meghasonlás a szélsőségig vitt pártotkodás és tulbizakodás jelei. (Élénk tetszés jobbfelől.)

Egyet, megvallom soha sem fogtam fel, megérteni képes nem voltam, hogyan lehet, hogy midőn oly kevesen vagyunk a nemzetek közé beékelve, midőn látjuk hogy minden nemzetiség mennyit tömörül saját életének fentartására s befolyásának kivívására s ezért minden áldozatot hozni kész: akkor mi magunk közt gyengítő pártoskodást hagyunk fejlődni. Nem egyszer tanusítottam, mennyire óhajtom, hogy ne csak veszély perzeiben, de az alkotás éveiben is egyik s így erősek tudjunk lenni.

Tisza Kálmán: A miniszterelnök beszédére tesz megjegyzéseket. Elismeri, hogy a miniszterelnök érintkezésbe lépett a baloldal egyes tagjaival a budgettárgyalások megrövidítése céljából; ámde a miniszterelnöknek beköszöntője, melyben a jobboldalt összetartásra hívta fel, nem volt alkalmas a közeledést elősegíteni. A mi pedig a miniszterelnök azon figyelmeztetését illeti, hogy az ünnepek alatt megfontolva a dolgot, ha lehet találtassék mód a kiegyenlítésre, s azon legyen a képviselőház, hogy nem sokára megtörténvén az új választások, úgy alakuljon a ház, hogy abban ne egymással küzdő ellenségek álljanak szemben; kijelenti, hogy üdvözölni fog minden oly lépést, mely lehetővé teszi, hogy még ezen ülészek alatt tárgyalassanak más tvjavaslatok is.

Bármiként fejlődjenek a választások, ha a kormány részéről igazságosan fog a hatalom gyakoroltatni, ha nem fognak részrehajló eljárások elkeserítőleg hatni a kedélyekre, meri állítani, hogy lesznek a házban ellentétes nézetű hazafiak, de nem lesznek ellenségek. Ha azonban megtörténnék, hogy a kormányhatalom az igazság vak istenasszonyát félrevezetve, egyformán serpenyővel mérné az igazságot, akkor az elkeseredés fogja felváltani a higgadt politikai küzdelmet. Azon kívánsággal zárja be beszédét, hogy néhány hó múlva a ház kebelében oly nyugodt, minden elkeseredés nélküli érülettel találkozzanak a nemzet képviselői, olyan legyen időközben az eljárás, hogy lehetővé tétessék az, miszerint ezen nyugodt kedély-nél fogva megmutathassák, hogy nézeteltérések igen is vannak e házban, de ellenségeskedések nincsenek és nem lesznek.

Román lapszemle.

A bukaresti „Romanulu“ szerint a „Confederatiunea Latina“ így ír;

„Minő szerencsétlenség a szegény románokra nézve, hogy ők német, sőt épp Poroszágba mentek dinastiát keresni. Ez legnagyobb tévedése (hibája) a latin népeknek, — ez gyümölcse a német tevékeny igazgatásnak.

Itt hosszas párhuzam vonatik a német és latin faj — illetőleg I. Napoleon és Vilmos közt. Amaz a meghódított országokba helyezte el a királyokat, fejedelmeket szövetségesek gyanánt, a német pedig a háboru előtt te-

remtett uralkodókat Anglia, Portugal, Belgium, Romania (spanyolországi kétszeri kísérlete meghiúsult) s több országokban, sőt az orosz dinastia is német, pedig e nagy birodalomban a dinastia minden, a nép semmi!

A német egy következetes szilárd eszme — a hódítás és uralkodás eszméjének alapján működik s így győznie kell. Így III. Napoleont nem annyira Moltke, mint Gladston buktatta meg. De vigyázzanak az olaszok, hogy a német hitszegés és rablás ellenük ne forduljon, mert az is német mesterkedés eredménye, hogy Romaniától Erdély s több tartományok elraboltattak — s a latin faj nem soká a barbar német zsákmányává leend!

Politikai szemle.

A külpolitikai élet mozgalmái szünetelnek. A törvényhozó testületek ünnepi szünetelés után újból megkezdették működésüket. A francia nemzetgyűlés budget bizottmánya — különféle bevételek alapján — a budgetnek 19 millióval való leszállítását indítványozza. Thiers constatálja, hogy a folyó évi budget súlygyenének helyreállítása egy függő adósság felvétele által elérhető. Állandó segélyforrásokat csak újabb adók behozatala által lehet teremteni.

A nemzetgyűlés megválasztá állandó bizottmányát. Thiers a szétoszlás előtt néhány megjegyzést kívánt tenni. Azt mondá ugyanis, hogy a rendfenntartása a hadsereg szilárdsága által biztosítva van; az europai béke nincs fenyegetve; Franciaország nincs szövetség nélkül és nem áll elszigetelten.

Europa Franciaországtól nem kíván ilyen, vagy olyan kormányformát; Europa csak rendet kíván; az tudja, hogy Franciaország felépül és hadseregét újra szervezi. A valódi revanche abban áll: Franciaországot azzá tenni, a mivé lennie kell. Thiers constatálta végül, hogy senki sem akarja a békét megzavarni; mindenütt tartózkodó magatartást követnek, és senki sem gondol arra, hogy valakivel, vagy valaki ellen szövetkezzék.

Az angol parlamentben Lowe pénzügyminiszter a jövő évi költségvetés előterjesztette. E szerint a kiadások mindenütt kisebbek az előirányzatnál, kivéve a tengerészetet, hol 80,000 frt. kiadási többlet mutatkozik. Az összes megtakarítás 10.160.000 frt, melyből a hadsereg 2.550.000, a közigazgatásra 5.950.000 frt esik. A bevételek 22.000.000-val haladta meg az előirányzatot. Ez összegből 2.000.000 a vámokra, 8.800.000 frt a fogyasztási adókra, 10.000.000 a bélyegilletékre — noha ez adó a mult évben jelentékenyen leszállított — 2.400.000 frt a jövedelmi adóra esik. Az összes évi jövedelmek 745.000.000 frtot tettek.

A nemzeti adósság az utolsó három év alatt 127 millióval csökkent s most csak 7.927.400.000 frt tesz s remélhetőleg 1885 ig 7.370.000.000 frt fog letörleszteni. Az 1872—73 pénzügyi év kiadásainak főtételei a következők: államadóssági kamatok 268.300.000; hadsereg 148.240.000; tengerészet 95.080.000; közigazgatás 166 millió 520.000; stb. összes kiadási előirányzat 713.130.000 frt, vagy 14.230.000 frttal kevesebb a mult éri előirányzatnál. A bevételek előirányzata következő: vámok 223 millió; fogyasztási adók 332.200.000; bélyegilleték 97.000.000 adók 23.500.000; jövedelmi adó 95.500.000; posta 47.700.000; államjavak 3.760; táviradók 8.500.000; vegyes bevételek 33.000.000, összes bevételek 749.150.000 frt. A 36 milliónyi jövedelmi többletet a miniszter nem fogja az állam zsebébe dugni, hanem adóleszállítások utján akarja értékesíteni.

Magyar színház Brassóban.

Nagy Mihály színtársulata megkezdette előadásait husvét másod napján. Az nap Tóth Kálmántól adta „Nők az alkotmányban“ című vígjátékot, — kedden a „Falura kell mennie“ című fordított darabot.

Hétfőn zsufolásig tele volt a ház; kedden csak úgy kongott az ürességtől.

Részünkről a személyzet részletesebb bírálását későbbre tartjuk fenn, mikorra több szerepből több oldalról ösmérhetjük az egyeseket. Az egész társaság felől is csak akkor szólhatunk érdemlegesen, mikor az újból szerződött tagok megfognak érkezni.

Annyit az említett két előadás után is elmondhatunk, hogy Nagy Mihály színtársulata már is sokkal erősebb, mint a tavalyi volt. Mostani előadásait is teljes megelégedéssel látogathatja a művészet tekintetében épen el nem kényesztetett brassai közönség.

Ha pedig a társaság kiegészíti magát és Lendvayék lejőnek vendégszerelphni, — akkor Brassóban szokatlan műélvezetben részesülhetünk.

Őszintén ajánljuk közönségünknek ezen jól szervezett társaság pártolását

Nemerécske.

V e g y e s.

(Felső-Fejérmegye iskolatanácsa) évnegyedés ülését e ho 9-ike helyett 16 ikán fogja megtartani.

(A horvát országgyűlés megnyitása.) Mint az „U. L!“-nak Zágrábból írják, a horvát országgyűlés megnyitása május végére van határozva, és a választások e szerint május első hetében kezdődődnének. Zágrábból írják továbbá ugyanazon lapnak: Bellovármegyét az országos kormány april 3-án fogja átvenni. Mint báni biztos Tomekovic báni táblai tanácsos fog működni, s a megye főispáni helyttartójává a legújabb versio szerint Rajner, a zágrábi központi kerület volt főszolgabírája van kiszemelve.

(A Cseh választásokra) mindkét párt a legóriásabb erőfeszítéseket teszi. A német párt országos gyűlést fog tartani, melyre az előkészületek már megtörténtek. Bizottmányok alakultak mindkét párt részéről, hogy az eladó fölbirtokokat megvegyék s így gyöngítsék egymást. A cseh lapok „árulónak“ nevezik azokat, kik németnek adnak el birtokot.

(Honvéd és katonai hírek.) A honvédség parancsnoka a fegyörgyakorlatok kezdetével körütra készül azok megszemlélésére. Egyuttal meglátogatandja a fennálló honvédiskolákat és az áltiszti képzőintézeteket is. A közös hadügyminiszterium legújabb határozata szerint a legközelebbi három év alatt valamennyi csapat és katonai intézet megvizsgálandó.

(A hadseregben) eddig az volt a szokás, hogy a templomi czeremoniáknál az egész század bármily vallásu katonáinak részt kellett venni. E középkori intézményt most oda módosították, hogy csakis a r. kath. hitű katonák kötelesek részt venni az isten tiszteletben.

(Ritka pör.) Lemaitre párisi rendjelkészítőnek a szerencsétlen Miksa császár ellen 40,000 frknyi követelése volt rendjelekért. Miksa császár kivégeztetvén, a francia iparos az osztrák császárt, József főhög, és Zsófia főhög, mint az elhunyt örököseit pörölte be a szajnai bíróságnál. Az örökösök a bíróságok illetéktelenségére hivatkoztak, utalván a két állam viszonylagos függetlenségére. A bíróság azonban ezen hivatkozást elvetette, miután kiderült, hogy Miksa császár e megrendelést mint magánzó és saját érdekében tette. Ezen itélet ellen megint az örökösök föllebbezték s az ügy felfolyamodási kamara elé került, mely azt mult hó 15-én tárgyalta és az örökösök javára döntötte el, annak alapján, hogy rendjelek megrendelése nem lehet az uralkodó magánügye, hanem az államé, minek folytán a bíróság illetéktelen ez ügy eldöntésére még akkor is, ha vádló bebizonyíthatná, hogy a megrendelés személyesen Miksa császár által történt volna.

(Az Eötvös szobor) javára a legutóbbi kimutatás szerint 27,471 frt. 13 kr. o. é. és 576 frt. 46 kr. vegyes pénzérték gyűlt össze. A pesti kereskedelmi csarnokban pedig szombaton Falk Miksa felolvasást tartván Eötvös felől, az előadást követő lakomán gyűjtést rendeztek a szoborra, s az eredmény 500 frt.

(A vallás-) és közoktatási magy. kir. miniszter a székel-keresztúri állami tanító-képezdéhez ideiglenes rajz- és szépírástanióv Felméri Mózes fogarasi tanító nevezte ki.

(Román hang az „Albina“-ból.) Az „Albina“ legközelebbi számában Babesiu így kiált föl a Deák-párt s a kormány ellen: „Nem látjátok, hogy ez a deákista czim nem sokára egyet jelent a gazember, csaló és zsarnokkal? Ezek nem tudnak kormányozni, csak országot rombolni. De ez a hatalom csak addig tart, míg a nép szeme felnyílik.“

(A cseh hazafias közdasági társulat) mult hó 27-ikén a prágai helytartóság által feloszlatott. Az egylet egyike volt az ország azon intézeteinek, mely e mezőgazdaság fejlődésének központját képezte, melynek tevékenysége az egész országban a legkedvezőbb eredményekre vezetett. Az országnak eme legjelesebb hazafia s legkittinőbb kapacitásából álló egylet 1765-ben alapított s így máár 107 év óta áll fenn. Legutóbb ő is a politikai igazgatásokba elegyedett s a tagok egy része maga követelte a társulat feloszlását, mely követelést a kormány végre teljesíteni volt kénytelen, miután a társulat naponként mindinkább elhagyta ama határokat, melyeket eléje alapszabályai vontak.

(Egy indiai lap) a kormányzó gyilkosának büntetésére a következőket ajánlja: Először bélyegeztessék meg, azután vágassék le mind a két karja könyökénél, ily állapotban küldessék 20 évre Londonba s ott minden hónapban egyszer korbácsoltassék meg, s legyen a vad állatokkal együtt közszemlére kitéve. Ha a 20-ik esztendőn tul is életben találna lenni, négyeltessék meg, holtteste pedig égetessék el.

(Csehek Horváthországban.) Zágrábban legközelebb a cseh párt küldöttei jártak, hogy a cseh és horváth ellenzék közt egy közös eljárást állapítsanak meg; mi meg is történt. Az egyesült horvát-cseh ellenzék programjának főpontja a Kossuth-cultus. Az ellenzék feliratot intézend Kossuthhoz, melyben felkéretik, hogy térjen hazájába, vegyo

kezébe az ország kormányát, csak ő mentheti meg az anarchiától. A feliratot a horvát-cseh ellenzék bizottsága viszi Turinba.

(Czigány congressus.) A cigányok európai általános közgyűléseit, melyet minden hetedik évben szoktak egybehívni, az idén Canstadt württembergi városban tartották meg múlt hó 15-én. Ott voltak a spanyol „gitanos“ k, az olasz „cigam“-ok, az angol „gipsy“-k, a francia „bohémien“-ek, s a német és magyar „czigányok“ a képzelhető legbizarrabb vegyületben. A cigányság királya ez idő szerint bizonyos Reinhard nevű 98 éves német vajda ki maga elnököl a közgyűlésen.

(Birói méltóság.) Egy északamerikai törvényszék elnöke, nemrég következő feddő szavakat intézte egy tanuhoz: „Fiatal ember, ha ily hangon folytatja, akkor a törvényszék meg fog feledkezni méltóságáról és olyant üt istentől elrugaskodott szája, hogy fogai cserögve leszálnak a hasába.“ E méltóságteljes intés nem tévesztette el benyomását a tanura.

Közgazdaság.

Kecskeméten folyó évi augusztus 30-ikán iparműkiállítás nyílik meg. A rendező bizottság kibocsátotta felhívását és az előrajzolt mely előttünk fekszik.

E szerint a kiállítás augusztus 31-ikén nyílik meg és szeptember 3-ikáig tart. Helyisége a reformatus főiskola és tere. A kiállítás tárgyai: minden a kézmű- és gyáripar körébe tartozó művek, gyártmányok, tárgyak és eszközök, művészeti tárgyak, ipar és gazdaságot tárgyazó munkák, rajzok, épülettervek stb., ipartermékek (liszt, len, kender, szesz stb.), föld- és ásványtermékek, kertészeti és borászati eszközök, gazdasszonyi készítmények, divatcikkek és női munkák stb. Jutalmakra 278 darab arany van kifizetve, de lesznek érem és oklevélből álló kitüntetések is, továbbá magán díjakra eddig 59 darab arany 6 ezüst huszas gyűlt be. A kiállítandó tárgyak július 20-ikáig jelentendők be az „iparműkiállítás rendező bizottságnál“, beküldendők pedig ugyanezen cím alatt a kiállítás helyiségére augusztus 8—20-ig. Az elfoglalt térért nem kell fizetni. A kiállítás tartama alatt egy napiközlöny is fog megje-

lenni 1 frt. előfizetési díj mellett. A rendező bizottság elnöke Katona Zsigmond, jegyzője ifj. Nagy Lajos. Kívánatra szívesen szolgál a bizottság programokkal.

Dohánykiállítás lesz ápril 20-án az országos gazdasági egyesület köztelkén (Pest üllői-ut 12. szám.) Ez egyesület kérelme folytán a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter megengedte, hogy e kiállítás alkalmával a dohányon kívül, annak termelése feldolgozása és fogyasztásánál alkalmazott iparcikkek is kiállíthatassanak. Igen kedvező alkalom ez arra nézve, hogy az idevágó iparcikkek készítői termelvényeiket megismertessék, s egyrészt elismertetést, másrészt vevőket nyerhessenek. E tekintetben nem szükséges különös műdarabokat kiállítani, hanem inkább oly rendes gyártmányokat, miknek készítésével az illetők folyton foglalkoznak. Fölvivatnak ezért általában az érdekelt iparosok, miszerint készítményeikkel e kiállításban részt akarnak venni, szíveskedjenek ebbeli szándéukat legkésőbb ápril 10-ig az országos magyar iparegyesületnél (Pest ország-ut 7. szám) tudatni, hogy őket a további teendőkre nézve értesíteni lehessen.

Bécsi tőzsde és pénzek Brassóban ápril 2.

	Pénz.
Oszt. nemzeti adósság ezüstben	70 50
„ „ „ papírban	64 75
1860-ki sorsj. kölcsön 100 frt.	102 30
Nemzeti bank részvény	842 —
Hitelintézeti „	343 50
London	110 10
Ezüst	108 —
Napoleon'd'or	8 84 1/2
es. k. arany	5 28
Lira	10 17
Magyar földteherm.	81 60
Bánáti	78 75
Erdélyi	78 —
Porosz tallér	1 65
Ikosár	1 64
Rubel	1 64

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Kiadó birtok.

52

2—3 Sz 435/1872.

Háromszéken Uzon községben, Brassótól 3 mértföldre 118 hold 171 □ öl nagyságu birtok folyó 1872-ik év ápril hó 1-jétől kezdve több évre haszonbérbe adandó, melyből egy 2 hold 184 □ öl belső telek lakházzal s minden szükséges jó karban levő gazdasági épületekkel ellátva; ehhez tartozó 5 zsellér telek, mindenik lakházzal ellátva, összesen 2 hold 1150 □ öl területben; ebből 90 hold 951 □ öl szántó, és 22 hold 1086 □ öl minden évben kaszálható rét. Ha a haszonbérelő kívánja, az esetre minden gazdasági eszköz és ígás marhák becsárban átadatnak.

Értekezhetni Uzonban Pünkössti Lajosnál.

HIRDETMÉNY.

Sepsi-Szent-György város törvényhatósága által ezennel közhírré tétetik, miszerint a „Benedek-mezeje oldala“ nevű közerdős helyen egy 120—130 holdat magában foglaló csernek való erdőrész — folyó év Április 7-én d. e. 9 órakor — nyilvános árverés útján a hely színén elfog adatni.

Miről venni szándékozók azon hozzá adással értesítenek — miszerint az árverezési feltevéteket a városi tanácsnál — hivatalos órákban megtekinthetik.

S.-Szt.-Györgyön 1872 márcz, 22-én tartott tanács-üléséből
Daczó
50 3—3 polgármester.

Legujabb

Kombináció

részvényekben, melylyel most a t. cz. közönség elé lépek, 2 csoportból, négy-négy legjobbnak ismert sorsjeggyel áll, melyeknek évenként 32 huzásuk van és a befizetés tartama alatt 48 frt. kamatot hoznak. Ez oly összeállítás, mely minden eddigieket felülmúl és még semminemű intézet-, bank- vagy váltóháztól nem nyújtatott; miután még a nagyszerű nyeremény-chance-ok és óriási kamatélvezet mellett kötelezem magam a B. csoportban foglalt 1860-iki sorsjegyet, ha sorozata kihuzatik, 450 frttal visszaváltani. Így tehát minden résztvevőnek minden esetben 100 frt. készpénze és külön 3 eredeti sorsjegye marad tiszta hasznul.

A. csoport:

- 1 magyar dijsorsjegy, évenként 6 huzás, főnyeremény 250.000 frt. o. é.
- 1 telyesen befizetett 400 frcos török sorsjegy, évenként 6 huzás 600.000 fre.
- 1 braunschweigi 20 talléros sorsjegy, évenként 4 huzás 80.000 tallér.
- 1 szász-meiningeni sorsjegy, évenként 3 huzás 25.000 frt. ezüstben.

E csoport évenként 6 frt. kamatot hoz és 17 huzása van: fizetendő 16 részletben 20 forintjával.

B. csoport

- 1 1860-iki államsorsjegy, évenként 2 huzás, főnyerem. 200.000 frt. 60.000 frt.
- 1 telyesen befizetett 400 frcos török sorsjegy, évenként 6 huzás.
- 1 braunschweigi 20 talléros sorsjegy, évenként 4 huzás.
- 1 szász-meiningeni sorsjegy, évenként 3 huzás.

Ezen csoportnak évenként 10 frt. kamata van és 15 huzása 17 részletben 20 forintjával.

Mindkét csoportnak évenként 32 huzása és a befizetés alatt 48 frt. kamata van. Még meg kell jegyeznem, hogy mind a két csoportnál a résztvevő az első részlet lefizetése után egyedül játszik az egész nyereményre s nem kell ez utóbbit mással megosztani. Huzási sorozatok ingyen küldetnek és minden nagyobb nyerő táviratilag értesítenek. Vidéki megrendelések utánvétellel eszközöltetnek.

FISCHER M. L.

váltóháza a „Fortunához“, hatvani-utsza 16. szám Pesten.

STEINER ARMIN Fischer M. L. bankházának vezér-főügynöke.